

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 i 6 w związku z art. 1 i 3 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 2016, poz. 703), oraz art. 104 i 107§ 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257, ze zm.)

postanawiam

ustalić, że nieruchomość oznaczona w ewidencji gruntów jako **działki nr 34** o pow. 0,0400 ha, **54** o pow. 0,0500 ha, **55** o pow. 0,0700 ha, **56** o pow. 0,0600 ha, **75** o pow. 0,1500 ha, **108** o pow. 0,1700 ha, **118** o pow. 0,0100 ha, **138** o pow. 0,1500 ha, **139** o pow. 0,0900 ha, **215** o pow. 0,1000 ha, **258** o pow. 0,1900 ha, **289/2** o pow. 0,1018 ha, **290/2** o pow. 0,7787 ha, **293** o pow. 0,2600 ha, **302** o pow. 0,1600 ha, **307** o pow. 0,0700 ha, **308** o pow. 0,0100 ha, **317** o pow. 0,0800 ha, **326** o pow. 0,0500 ha, **336** o pow. 0,1800 ha, **337** o pow. 0,0400 ha, **366** o pow. 0,1000 ha, **402** o pow. 0,1200 ha, **403/2** o pow. 0,0479 ha, **409** o pow. 0,0500 ha, **462** o pow. 0,0800 ha, **477** o pow. 0,0100 ha, **487** o pow. 0,0600 ha, **524** o pow. 0,4700 ha, **557** o pow. 0,2000 ha, **591** o pow. 0,0900 ha, **605** o pow. 0,2300 ha, **710** o pow. 0,3700 ha, **716** o pow. 0,9300 ha, **717** o pow. 0,2800 ha, **728** o pow. 0,0200 ha, **751** o pow. 0,4800 ha, **769** o pow. 0,4200 ha, **815** o pow. 0,1100 ha, **908** o pow. 0,0700 ha, **926** o pow. 0,5700 ha, **982** o pow. 0,0700 ha, **1001/2** o pow. 0,3838 ha, **1004** o pow. 0,0300 ha, **1042** o pow. 0,2000 ha, **1098/2** o pow. 0,5493 ha, **1108** o pow. 0,3400 ha, **100** o pow. 0,0500 ha, **121** o pow. 0,0500 ha, **348** o pow. 0,6500 ha, **468** o pow. 0,0300 ha, **472** o pow. 0,0600 ha, **726** o pow. 0,1400 ha, **747** o pow. 0,1100 ha, **1003** o pow. 0,1200 ha, **1005** o pow. 0,0200 ha, **1006/2** o pow. 0,0163 ha, położone obręb **Ujazd**, gmina Iwaniska stanowi **mienie gromadzkie**;

Uzasadnienie

Wnioskiem znak: D.IV.7040.1.2018, z dnia 22.01.2018 r. Wójt Gminy Iwaniska wystąpił do Starosty Opatowskiego o wydanie decyzji ustalającej, że działki nr 34, 54, 55, 56, 75, 108, 118, 138, 139, 215, 258, 289/2, 290/2, 293, 302, 307, 308, 317, 326, 336, 337, 366, 402, 403/2, 409, 451/2, 462, 477, 486/2, 487, 491, 524, 557, 591, 605, 680, 710, 716, 717, 728, 751, 769, 815, 908, 926, 982, 1001/2, 1004, 1042, 1098/2, 1108, 100, 121, 348, 468, 472, 726, 747, 1003, 1005, 1006/2, 1015/2 obręb Ujazd, gmina Iwaniska stanowią mienie gromadzkie. Do wniosku dołączono Wykaz dróg gminnych – Gmina Iwaniska, obręb Ujazd, Wykaz dróg wewnętrznych, pismo Archiwum Państwowego w Kielcach Oddziału w Sandomierzu znak: OS.6341.132.2017.AK, z dnia 16.01.2018 r. Następnie pismem znak: D.IV.7040.1.2018, z dnia 07.02.2018 r. Wójt Gminy Iwaniska zmodyfikował wniosek opisany powyżej poprzez wyłączenie z niego działki nr 1015/2. Z kolei pismem znak: D.IV.7040.1.2018, z dnia 28.02.2018 r. Wnioskodawca zwrócił się z prośbą o wyłączenie z wniosku opisanego powyżej działek nr 451/2, 486/2, 491, 680.

Akta w przedmiotowej sprawie uzupełniono o protokół ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Ujazd zarejestrowany w Powiatowym Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Opatowie pod nr 237/15/32/66.

Przeprowadzone postępowanie wykazało, że w protokole ustalenia stanu władania gruntami na obszarze wsi Ujazd w poz. 230 do działek nr 34, 54, 55, 56, 75, 108, 118, 138, 139, 215, 258, 289/2, 290/2, 293, 302, 307, 308, 317, 326, 336, 337, 366, 402, 403/2, 409, 451/2, 462, 477, 486/2, 487, 491, 524, 557, 591, 605, 680, 710, 716, 717, 728, 751, 769, 908, 926, 982, 1001/2, 1004, 1042, 1098/2, 1108, figuruje zapis „Drogi”. W pozycji do działek nr 100 i 121 widnieje zapis „Ogólne Haliszki”. W pozycji nr 222 do działek nr 348, 468, 472, 726, 747, 1003 i 1005 wpisano „Ogólne Ujazdu”. Natomiast w poz. 226 do działki 1006 figuruje zapis „Remiza”. Z kolei w poz. 227 do działki nr 815 widnieje zapis „Rowy”. Zgodnie z zapisami ewidencji gruntów obrębu Ujazd, jako władającym na zasadzie posiadania samoistnego działkami nr 34, 54, 55, 56, 75, 108, 118, 138, 139, 215, 258, 289/2, 290/2, 293, 302, 307, 308, 317, 326, 336, 337, 366, 402, 403/2, 409, 462, 477, 487, 524, 557, 591, 605, 710, 716, 717, 728, 751, 769, 908, 926, 982, 1001/2, 1004, 1042, 1098/2, 1108 wpisany jest Skarb Państwa, Gminie Iwaniska przypisane jest użytkowanie. Działki te figurują jako drogi. Natomiast samoistne posiadanie działki 1006/2 przypisane jest Ochotniczej Straży Pożarnej Kamieniec. Grunty tej działki sklasyfikowane są jako inne tereny zabudowane. Z kolei do działek oznaczonych nr 100, 121, 348, 468, 472, 726, 747, 1003, 1005, jako posiadacza samoistnego wpisano Wspólnotę Gruntową Ujazd. Grunty działek nr 100, 468 figurują jako pastwiska trwałe. Grunty działek nr 1003 i 1005 sklasyfikowane są jako grunty orne. Działka oznaczona nr 726 sklasyfikowana jest jako grunty rolne zabudowane. Natomiast grunty działek nr 121, 348, 472 i 747 sklasyfikowane są jako nieużytki.

Jak wynika z oględzin połączonych z rozprawą administracyjną przeprowadzonych w dniu 18.04.2018 r. stwierdza się, że działki objęte niniejszym postępowaniem zlokalizowane są na terenie całej miejscowości Ujazd. Na przestrzeni lat 40-tych do 60-tych ub. wieku wszystkie te działki były ogólnie dostępne dla wszystkich mieszkańców wsi Ujazd. W tamtym czasie działki drogowe stanowiły drogi gruntowe. Mieszkańcy Ujazdu w ramach szarwarku poprawiali nawierzchnię tych dróg, także odśnieżali je. Początkiem lat 60-tych mieszkańcy Ujazdu w ramach szarwarku brukiem utwardzili część działki nr 290/2. Następnie do lat 80-tych ub. wieku Gmina systematycznie utwardzała i poprawiała nawierzchnię tych dróg, tak, że końcem lat 80-tych większość tych dróg posiadała już nawierzchnie utwardzoną. Począwszy od 2000 roku Gmina rozpoczęła utwardzanie dróg asfaltem. Drogi stanowiły dojazd do pól, domostw, młyna, łąk, szkoły, ośrodka zdrowia, Kościoła, kowali, ośrodka zdrowia, Zamku Krzyżtopór oraz miejscowości sąsiednich.

Jak wynika z zeznań świadków na działce nr 100 w latach 60-tych znajdowały się trzy piwnice w których mieszkańcy składowali warzywa na zimę. Teren działki był częściowo zakrzaczony. Było to również miejsce spotkań młodzieży i zabaw dzieci.

Na działce nr 121 w latach 60-tych zlokalizowany był staw, w którym kąpały się dzieci, mieszkańcy poili zwierzęta gospodarskie. W zimie dzieci miały tu lodowisko. Z czasem staw zaczął wysychać i porastać krzakami

Działki nr 348, 472, 468, 726, 1003 i 1005 stanowiły nieużytki, na których mieszkańcy wypasali bydło. Dodatkowo z działek nr 348 i 472 mieszkańcy czerpali drewno, natomiast działki oznaczone nr 468 i 726 stanowiły także miejsce spotkań dzieci i młodzieży. Ponadto na

działce nr 726 w latach 70-tych wybudowano budynek zlewni mleka, która funkcjonowała tu do lat 2000-ych. Potem część budynku zajęło Koło Gospodyń Wiejskich zaś pozostała część od około 2010 r. zajął Polski Związek Hodowców Gołębi Poczтовых – Koło w Ujeździe.

Działka nr 747 stanowiła teren podmokły. Gdy obsychał mieszkańcy czerpali stąd siano dla zwierząt.

Natomiast działka nr 1006/2 była zabudowana częścią starego budynku remizy OSP w Ujeździe. Odbywały się tu zabawy wiejskie organizowane przez Koło Gospodyń Wiejskich, OSP Ujazd oraz młodzież. W 2000 r. stary budynek remizy został rozebrany i wybudowano nowy.

Do chwili obecnej wszystkie działki objęte przedmiotowym postępowaniem są ogólnie dostępne dla wszystkich mieszkańców. Z dokonanych ustaleń wynika zatem, że powyższy majątek służył celom publicznym, tak więc stanowił majątek gromadzki.

Z uwagi na modyfikację wniosku przez Wójta Gminy Iwaniska przedmiotowym postępowaniem nie zostały objęte działki nr 1015/2, 451/2, 486/2, 491 i 680.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169, z późn. zm.), starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie. Jak przyjmuje się w orzecznictwie, decyzję wydaje się biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy tj. w dniu 5 lipca 1963 r. Z tego względu decyzja ma charakter deklaratoryjny, co oznacza że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy (por. wyroki NSA z dnia 22.09.1995 r. SA/Kr 2717/94, ONSA 4/96 poz. 157, NSA z dnia 20.09.1995 r. II SA/Łd 1281/95 nie publ.).

Mienie gromadzkie w rozumieniu art. 1 ust. 2 ustawy obejmuje nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, inne niż wspólnoty gruntowe wymienione w ust. 1, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Według definicji zawartej w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz.U. nr 64, poz. 303 z późn. zm.) za mienie gromadzkie rozumie się mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Przez dawne gromady należy zaś rozumieć gromady istniejące w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. (§ 1 pkt 3).

Sytuacja prawna mienia gromadzkiego uległa zasadniczej zmianie z chwilą wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 roku o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz.U. z 1954 r., Nr 43, poz. 191). Ustawa ta w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzyła nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38). Na tle ww. ustawy wskazywano w doktrynie, że utworzenie gromad jako jednostek podziału administracyjnego wsi spowodowało, iż przestał w sensie prawnym istnieć dotychczasowy podmiot własności

mienia gromadzkiego. Odpowiednikiem dawnej gromady stała się wieś, która nie miała osobowości prawnej, ani zakresu zadań publicznych, a zatem nie mogła stać się następczynią gromady w zakresie praw majątkowych. Właścicielami mienia nie stali się również mieszkańcy wsi, którzy nigdy przedtem nimi nie byli. Jednolicie przyjmowano, że po reformie z 1954 roku, pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością Państwa. Poręczenie z art. 38 ustawy odnosiło się tylko do tej części mienia, które stanowiło majątek członków dawnej gromady, a nie majątek gromady jako osoby prawnej. Ustawa z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz.U. z 1958r., Nr 5, poz. 16) nie wniosła do sytuacji prawnej mienia gromadzkiego żadnych zmian, a jedynie powierzyła zarząd tym majątkiem gromadzkim radom narodowym. Ustawa ta przewidywała bowiem, że dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym i choć nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako własność Państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej - gromadzkich rad narodowych. Również w doktrynie i orzecznictwie dominował pogląd, iż mienie gromadzkie zarządzane przez gromadzkie rady narodowe stanowiło własność ogólnonarodową (szeroko na ten temat: Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 24.10.2001r., III CKN 430/00, OSNC 2002/9/111; zob. ponadto m.in. postanowienie SN z dnia 18.11.1966r. I CR 629/66, LexPolonica nr 356814; orzeczenie SN z dnia 26.03.1960r., 1 CR 535/59, OSN 1961/III/73).

W świetle powyższego należy stwierdzić, że wskutek reformy z 1954 roku doszło do przejścia majątku (mienia) gromadzkiego na własność Państwa, a zasadę tę potwierdziły dalsze ustawowe unormowania, m.in. o radach narodowych. Zasadę powyższą należy zatem odnieść również do gruntów wydzielonych m.in. pod drogi przeznaczone do powszechnego użytkowania (zob. uchwała SN z dnia 27.06.1984r., III CZP 32/84, OSNCP 1985/1/13). W niniejszym stanie faktycznym w dokumentacji geodezyjnej wskazanej powyżej, potwierdza się przyjęta zasada, że mienie gromadzkie zarządzane było przez gromadzkie rady narodowe, dlatego przemawia to za faktem, że było do mienie dawnych gromad.

Ponadto dla ustalenia czy przedmiotowe nieruchomości stanowiły mienie gromadzkie na dzień 5 lipca 1963 r. niezbędne jest wykazanie, że do 1954 r. były one mieniem gromad mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków, a nie będących jednostkami samorządu terytorialnego oraz przed 5 lipca 1963 r. były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Wobec braku tytułu nabycia przez gromadę spornych nieruchomości oraz braku dokumentacji geodezyjnej określającej powierzchnię i przebieg granic w dacie przed 5.07.1963 r. organ celem ustalenia stanu faktycznego zobowiązany był do przeprowadzenia postępowania dowodowego, wykorzystując zgodnie z art. 75 k.p.a. dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem. Do takich środków dowodowych powołany wyżej przepis zalicza m.in. dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny. Zeznania świadków i stron postępowania, co do przebiegu i granic, w sposób nie budzący wątpliwości potwierdzają na datę 5.07.1963 r. istnienie przedmiotowych gruntów jako ogólnodostępnych i służących mieszkańcom wsi i właścicielom przyległych do nich pól. Brak dokumentacji dotyczącej okresu przed ww. datą nie może przekreślać ustawowej kompetencji starosty do uznania konkretnych nieruchomości za mienie gromadzkie, w sytuacji gdy fakt, że stanowią one takie mienie można wykazać innymi środkami.

Jednocześnie podnieść należy, że w istniejącym porządku prawnym, wydanie przez starostę decyzji w trybie art. 8 ust. 1 ustawy, nie pozbawia stron możliwości dochodzenia swych praw w postępowaniu cywilnym, w razie sporów własnościowych.

Biorąc powyższe pod uwagę należało orzec jak w sentencji decyzji.

P o u c z e n i e

Od decyzji niniejszej służy stronom prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego w Kielcach za pośrednictwem Starosty Opatowskiego w terminie 14 dni od daty wywieszenia na tablicy ogłoszeń. Zgodnie z art. 127a Kpa w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec Starosty Opatowskiego. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku złożenia przez stronę oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do odwołania od decyzji stronie nie przysługuje prawo do odwołania się ani złożenia skargi do sądu administracyjnego.

Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Z up. starosty
mgr inż. Andrzej Wyszczypala
 Kierownik Wydziału Geodezji, Kartografii,
 Katastru i Gospodarki Mieniem
 Geodeta Powiatowy

Otrzymują:

1. Wójt Gminy Iwaniska.
2. Urząd Gminy Iwaniska
 (celem zamieszczenia na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń oraz w Biuletynie Informacji Publicznej, po tym czasie prosimy o przesłanie informacji o okresie wywieszenia).
3. Sołtys wsi Ujazd (celem wywieszenia na tablicy ogłoszeń na okres 14 dni, po tym czasie prosimy o przesłanie informacji o okresie wywieszenia).
4. Kataster Nieruchomości
 w/m.
5. A/a + tablica ogłoszeń + Biuletyn Informacji Publicznej.